

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűvel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

Biró Pál
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:
Egész évre 12 korona, félévre 6 kor-
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:
Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűvel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyzög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Adóemelések küszöbén.

— okt. 30.

(ml.) Szeretnők megkérdeznék Magyarországot lakóitól egyenként, vajjon megvannak-e elégedve adójukkal?

A kormányelnökön és miniszter-társain kívül bizony senkit sem találnánk széles országban, akitől igenlő választ kapnánk. De hát szegény magyarom, hasztalan minden, azért az adót mégis csak emelni fogják.

Talán a képviselő urak megválasztásukkor egészen mást ígértek? Furcsa, misem gyengébb a reppenő szónál, s azért az adót mégis emelni fogják. Az adóemelés, azonban korántse higyük, nem a módosabb osztályt sújtja. De ez nem is lehet. A mi adóviszonyaink most is olyanok, hogy a pénzszerezésnek ezen módját már is a legszélső határokig tolták. Akinek csak öt korona az eddigi adója, bizvást elhihetjük, nem fizethet többet, nagyon hiányát érzi ezen csekély összegnek is. De azért az adót mégis emelni fogják.

A képviselő urak már régebben megszávták az új fegyvernem szaporítását. Ez kiadás nélkül nem lehet, a pénzbeszerzés legkönnyebb fajtája az adó, tehát emelni fogják.

Az országházban legközelebb a honvédelmi miniszter az ujoncok létszámának felemelését fogja kérni, csak huszezer ujoncra lévén szüksége. És ebben nagyon is igaz van. Lelkiismerete bizonyára na-

gyon nyugtalanítaná, ha a sok fényes fegyver ember nélkül heverne s nem lenne, aki kedvére puffogatná velük a már ugys romlott levegőt. Huszezer emberrel több ujonc kell, tehát az adót emelni fogják.

A tisztviselők fizetésének emelése valóban nélkülözhetetlen. Az adóemelésnek talán ez a legigazságosabb és legréalitásosabb alapja. A tisztviselők fizetésének emelése tehát hovatovább befejezett tényré válik s hogy létezhesek valaki, aki ezt az adók emelése nélkül keresztülvihetőnek tartja, alig hisszük. Tehát az adót emelni kell és emelni is fogják.

Panaszkodtunk, hogy nincs állandó magyar udvartartás, tehát lesz ez is, mi sem könnyebb enél. Tartunk állandó, fényes magyar udvarmestereket, diszes testőrökkel, fényrel és pompával, mint ahogy ezt a legelső magyar ember állása, Szent István koránál viselője s utódjának tisztsege megköveteli. Meglesz, de a civilistát fel kell emelni. Tehát az adót ismét emelni fogják.

Korántse vádoljuk ezért a vezető embereket. A társadalom a hibás, az egész, az összes társadalom, a vén Európa. A nagy békét vásároljuk meg ezzel a horribilis összeggel, Európa békéjét, amely béke terhesebb egy kisebb szabású, kudarccal végződő háborúnál.

A civilista felemeléseért nem igen fognak sajogni a keblek, csak egy kis hazafias máz ne hibázzék. A kiegyezés után önkény-

ajánlottunk a sokkal gazdagabb társországokkal egyenlő összeget.

Emelni fogják tehát az adókat. Vállaink a szomorú és súlyos terhektől meggyönyvedtek s ki merne ily körülmények között a nemzet napszámosainak, a tanítók fizetésének javításával gondolni? Pedig ők a legérdemesebbek lennének rá.

A nagy Bismarck Franciaországban aratott nagy győzelmét nem a dicső hadvezéreknek, sem a fényes és drága katonáknak, hanem a szegény és szerény tanítóknak tulajdonította.

A tanítók lelkiismeretességétől függ a jövő Magyarország társadalmának fejlődése és sorsa és az ily nagy felelősséggel telt állásért, mivel sem fizetünk. Pedig ha már emelik az adót, mégis csak ők érdemelnek az így befolyó összegnek legnagyobb részét . . .

— okt. 28.

Az állami tisztviselők fizetésrendezése. Az állami tisztviselők fizetés-emeléséről szóló tervezet, mely 16—18 millió koronát áldoz a tisztviselők fizetésének rendezésére: nem hódította meg egy csapásra a szíveket, sőt a kisebb javadalmazású állami tisztviselőket nagymértékben nyugtalanítja. A fővárosi sajtó, mely kimerítően foglalkozik az áll. tisztviselők ügyével — rámutat a nyugtalanság okára. Mi is megkísértjük, hogy azt a „M.” nyomán ismertessük:

Az előléptetési viszonyok javítását nem látják abban az intézkedésben, hogy jövőre a tisztviselőt az illető fizetési osztály legkisebb fokozatába lehet csak kinevezni. A dolog ugyanis úgy áll, hogy amíg a fogalmazói szakban akként vannak beosztva

a tisztviselők, hogy a X. fizetési osztályba tartozó segédfogalmazói állás annyi, sőt egyes miniszteriumokban kevesebb, mint a VI-ik fizetési osztályban lévő osztálytanácsosi állás, tehát minden segédfogalmazó számára meg van adva a mód arra, hogy fokozatosan fölveheti az osztálytanácsossáig, addig a szám- és kezelőügyi szakokban 100 állás közül 60 a XI., 30 a X-ik és csak tíz tartozik a IX-ik fizetési osztályba, tehát a kis-tisztviselő még a X-ik fizetési osztályt sem érheti el biztosan. Különösen áll ez a pénzügyi, kereskedelmi és földművelési miniszteriumban alkalmazott kis-tisztviselőkre nézve. — A pénzügyminiszternek az a kijelentése, hogy jövőre minden tisztviselő az illető fizetési osztály legalsóbb fokozatába nevezhető ki csupán, nem újítás és semmi értékkel sem bír a kis-tisztviselőkre nézve mindaddig, amíg a miniszterekre lesz bízva az „illető” fizetési osztály megválasztása; mert azt eddig is megtartották, hogy az illető fizetési osztály legalsóbb fokozatába nevezték ki az új tisztviselőket. — Ez a sérelem csak akkor szűnnék meg, ha az új törvényben kimondanák, hogy minden tisztviselő a legalsó fizetési osztály legalsó fokozatába nevezendő ki és az illető minden kinevezés nélkül fokozatosan lép elő egyik fizetési osztályból a másik fizetési osztályba. — A pénzügyminiszternek arra a kijelentésére, hogy az állam pénzügyi viszonyai nem engedik meg az alsó három fizetési osztályban az ismeretes osztrák alapra való helyezkedést, azaz replikálnak a kis-tisztviselők, hogy akkor miféle igazság az, hogy a VIII. fizetési osztálytól fölfelé már osztrák minta szerint emelik a fizetést? Hát a magasabb állású tisztviselők nagyobb arányú fizetésjavítását megbírija az állam, csak éppen a javításra jobban rászorult kis-tisztviselőket nem?

E főbb pontokban foglalták össze kivánalmaikat s hozzátehetjük:

A ZEMPLÉN TÁRCZÁJA.

Októberi levél.

— okt. 27.

Kedves szerkesztő! De sok történet egy hó leforgása alatt; és én azt hiszem írói önhittséggel, hogy ez érdekes dolgok azért történtek meg, hogy az én havi skribler-mániám ki legyen elégtve. Maga messze van! a mi fővárosunk zajos életét éli, — csak itt-ott tekint be a mi primitív kis városkánkba; így csak leírva élezi a távolból oly érdekes eseményeket. Mint például az e hónapban lefolyt első Kazinczy-estélyt, — melynek határozott sikere volt.

Most pedig engedjék meg, hogy egyszer habár kissé unalmas, de komoly témáról is komolyan írjunk e helyütt. A mi társadalmunkról.

Tehát:

Ezen tág fogalmat akarnám fejtegetni, ha orvos lennék, bonctanilag — magyarázgatni. Megvizsgálom a társadalom szervezetét, elmondanám az egészséges szerveket, és konstatalnám a társadalom szervi bajait is. De sajnos, e dolgot csak laikus szemmel vizsgálhatom, így ehhez mérten fogom kritizálni, dicsérni, sőt, ha

kell, még szítani is a mai kor társadalmát. Első sorban tisztába kell lennünk, mi is az a társadalom?! Nagyon egyszerű alkotás, mégpedig több kis társaságnak a vegyülete. Miután vegyülek, így, jó és rossz anyagból van gyúrva. En a társadalom azon részéről vagyok hivatva írni, amely az olvasó közönségnek, no meg az én szellemi képességeimnek is megfelel. Ez az igazi! Mert oly ambiciózus, törekvő embereket gondolok, kiknek közös céljuk: a közmívelődést, irodalmat, szóval minden nemese célt, humánus egyetemet támogatni. Mint a példa is mutatja, társas-kört alakítani, melynek célját már hivatottabb egyének is fejtegették, szóval a társadalomnak ez ága mindig és bármely körülmények között küzd és fog küzdeni a magasabbért, nemesebbért, szóval a jóért. Azért még sincsenek rendbe szociális kérdéseink, ennek okát szeretném kutatni, és ha megtalálnám ennek alapos voltát, úgy a gyógyítását már erős, okos férfiakra bízom. Elég, ha a szöveget valaki a fején találja — e bajnak segítségére avatott egyének szükségesegek. Mi az irodalom részéről működünk serényen, a többit a többi szakbeli érdemes férfiak végezzék el. De alaposan ám! — Ismerem a társadalom ama ágát, mit előbb már kicicsértem, de

beleesem az emberek, azaz inkább a nők ama gyengéjébe, hogy biz én kicsit félnék vagyok (bár e száraz téma megírásánál be nem bizonyítottam!) és a hátuk mögött, sőt még ha fejemet nem féltetem a „szólj igazat, betörök a fejed” mondásától, úgy még szemükbe is megmondanám az igazat, hogy ismerem a társadalom azon ágát is, kik még a műveltség közepes niveaujág se tudnak emelkedni. Pedig módjukban volt és van, de tudja Isten, bizonyos szellemi tu-nyaságot fedezünk fel náluk, akik nem bírnak semmiért lelkesülni, nem fogékonyak a szép iránt (kivéve a toillet!) szóval a felületes, hiányos emberek. E felületes genre-ből sok terem, ez vagy a mai korról jár, a a hol manapság a legnagyobb virtus, ki költ többet, (de nem verseket!!) és ki a nagyobb gazember?! E dolognál könnyű aztán pályanyertesnek lenni. Hol vagy dicső Petőfi, — s Aranykor?! Tekintsünk vissza pld. Petőfire, ki nemzetünk legnagyobb költője volt, s szelleme még ma is köztünk él: mily közönséges ember fia volt!! És mégis ő volt az, ki szelleme által elérte a társadalom legmagasab fokát. Ebből és sok más példából láthatjuk, hogy a „szellem,” melyet okvetlen fejleszteni kell, mert másképp elhalhatik, ha ki is tör néha, mint a kialvó

stádiumban levő vulkán, ez az egyedüli elem, mely mindent áthidal a társadalomban, bizonyos rendeket, kasztokat, társadalmi különbségeket, (mi alatt sokan szenvednek): a „szellem” az, mely mindenütt előtör és számára minden rangbelinek kapuja tárva áll. Ezek az ugynevezett szellem óriások, melynek kategóriájába sorozhatók: a tudósok, írók, költők, művészemberek. E genialis emberek tehetsége nagyraeasülhet, mert ha születik is e természetadományal az illető, de mégis, ha ez uttörő pályán nevet, dicsőségeket szerzett magának, úgy ez saját érdeme. A társadalomnak egy pár elemét elsoroltam ebből levonhatjuk a következtetést: 95 percentje hiányos és kapzsi, nem bír felülemelkedni a prozai, a mindennapi élet kiesinyes emberei gyarlóságain, de beleesik az emberiség hibájába, és nem törekszik fölfelé. Lemorzsolja napjait, a nélkül, hogy életében valami jótékonyágot (feltéve ha lehet) gyakorolna, okul a rossz példán. Egoista, fukar Harpagon lesz, ki még a sirjába is magával vinné az összegyűjtött garast. (Nem hogy a Kazinczy Körnek hagyná!), hogy kissé aktuálisan is beszéljek.

Mindjárt több kedvvel dolgozunk az ifjuság, ha bizonyos pályadíjakkal tudnánk őket serkenteni. Hiába! a

jogos kívánalmaikat a kisebb javadalmazásu állami tisztviselők.

Vannak azonban sokan, akik az állam által megadott 16-18 millió koronát is nagy hálával fogadják. Ily érdekes kontrasztja ennek Guseó Ferenc vm.-i könyvelő felhívása is, melyet alább közölünk le. Ebből látható az az ellentétes világítás, amelyben a tisztviselők jövő sorsukat látják. A felhívás a következő:

Kérem Zemplénmegye kir. adóhivatali tisztviselőihez!

Tisztelt uraim!

Lukács László pénzügyminiszter öccsellenciája a képviselőházban bemutatva exposéját. Mindnyájunknak, de különösen nekem, — ki a Kassáról 1896-ban megindult fizetésemelési mozgalom szervezője és intézője voltam — könyv szökik szemembe, midőn látom, hogy azok a szép remények, melyeket akkor tápláltunk, most már meglesznek valósítva. A rendes mederben megindult mozgalom, sajnos — néhány, sem általam, sem kassai tisztviselő-társaim által meg nem irt, soha ki nem nyomtatott cikk által annyira elmergesedett, hogy joggal és méltán vonta magára a kormány haragját, — s e véres hangú cikkek nekünk impuáltattak, mert a mozgalmat mi indítottuk meg.

Ezen oknál fogva, mert 1896-ban az egész ország adóhivatali személyzete mozgalmunk megindítását a kassai adóhivatali tisztviselőre, ez utóbbi pedig én reám ruházta, talán mint illetékes egyén az iránt keresem meg tiszteletteljesen megyénk összes adóhivatali tisztviselőit: sziveskedjenek a Lukács László pénzügyminiszter ur önmagmáltóságához felterjesztendő hála felirat szövegezésére s előállítására iránt tárgyalva, annak keresztülvitele iránt sürögösen intézkedni. Bizzanak meg az urak valakit, ki ezen feliratot megszerkessze, kiálltassa, s majd 14 nap alatt önmagmáltóságának átadja. A költség csekélység, mert a memorandum szép leírását magamra vállalom, éppen csak a bekötés költségeiről kell gondoskodni.

Ez kötelességünk uraim! s bár ez időszert nem vagyok adóhivatali tisztviselő, ha Isten is úgy akarja, rövidesen ismét az lesz; s ha az egykori mozgalmat megindítottam, — melynek rossz vége engem nem terhel hibával — kötelességemnek tartom elsőnek felszólalni, s önököt erre, amit feljebb elmondottam, felkérni.

Azon reményben, hogy kérelmem nem lesz falra borsó, s hogy azt edes mindnyájan olyan örömmel, lelkesedéssel, s a pénzügyminiszter ur

egész társadalom az érdekeltség zsinórrendszerén van alkotva. Egyöntetű társaság sem létezik, hát még egyöntetű, egyetértő társadalom?

Tehát a szellem pang — ez a társadalom egyik szervi baja — a szelleme lusta és ez is betegség! Hozzá kell látnunk, érdemesnek lenni hazánk multjához és egyesült, kitartó erővel, legyen az a társadalom bármely rétegének tagja — lássunk hozzá a jelent is nagygyá, híressé és dicsővé tenni. Ez a mi serény kötelességünk! En részéről csak szerény porszem vagyok a tenger sima tükréhez képest, melyhez a társadalmat hasonlitanám; de bátorságot vettem magamnak az „elcsépett” témát ugyanarra megírni, hogy legalább a nagyrédmű olvasóközönség kénye-kedve szerint leránt-hasson.

A szüretekről jövő tárcamba írok; addig is annyit, hogy magam is szüretelek, — s eddig többet szürtem a társadalmat, mint sajnós! a bort. Persze mind a kettőt spirittel!

Továbbra is kérem a szerkesztőség jóindulatát, mit tölem telhetőleg igyekszem majd kiérdemelni.

A maguk hú kis munkatársuk:
N. Elza.

öccsellenciája iránt érzett igaz hálával, — mint én — végrehajjták, vagyok Hazafias üdvözléssel

Igaz hívük: Guseó Ferenc, vm. könyvelő, volt kir. adóhivatali.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(A közig. bizottság legközelebb november 12-én (tizenkettedikén) d. e. 9 órakor tartja rendes havi ülését Hadik Béla gróf főispán elnöke mellett.)

(Közpénztárak vizsgálata. Az alispán elnöke mellett ténykedő küldöttség legutóbb tegnap vizsgálta meg a vármegyei közpénztárt, úgyszintén a gyámpénztárt is. A vizsgálat folyamán lényegesebb észrevétel nem merült fel. Számba vétették a két pénztárban: 2,373,817 K. 38 f. értékű vagyonkészlet, melyből 1,398,221 K. 19 f.-nyi érték a vármegyei pénztárban kezeltek.)

(Vadászterületek. Csabalóc—Szerterköz és Virava községek előjáróságai lapunk utján is tudtják, hogy a két helység határában gyakorlandó vadászat joga a f. évi nov. hó 13-án illetve nov. hó 14-ik napján haszonbérletbe fog kiadni és pedig tizenkét évre.)

(A jegyzői nyugdíjalap felügyelő választmánya nov. hó 3-án (harmadikán) d. e. 11 órakor az alispán elnöke mellett ülést tart.)

(Magyarország Földmiv. ügye c. alatt 200 lapra terjedő könyvet adott ki a földmiv. ügyi miniszter. A könyv 1897-től az 1902. évig terjedő viszonyok alakulását mutatja be a múlt év végén jelentkezett állapotok szerint. Megtudjuk az érdekes miből — hogy azt a községi jegyzőknek, valamint lelkészeknek és tanítóknak, a kik ez iránt egyszerű levélben, vagy akár levelező-lapon a m. kir. földmiv. ügyi miniszterium könyvtárához fordulnak, ingyen küldik meg a minisztériumból.)

HIREK.

— Felelős szerkesztőnk távolléteben a szerkesztésért a főszerkesztő felelős.

— Halottak emléke. November hó 1-én, Mindenszentek napján kegyeletes ünnepet tart a római katolikus főgymnasium ifjusága. Délután fél 3 órakor testületileg vonul ki tanárai vezetése alatt a régi róm. kath. sirkertbe, a hol az elhunyt tanárok sirja felett lerója hála- és kegyelete adóját. A gyászbeszédet a temetőben Péchy Dezső VIII. o. t. fogja tartani. Beszédében különösen Illésházy János elhunyt főgymnasiumi tanárról fog megemlékezni, aki éppen 8 év előtt volt a jelenleg VIII-ik osztályba járó főgymnasiumi tanulóknak az I-ső osztályban főnöke. Zsákay József VIII. o. t. és Perényi Ede VII. o. tanuló alkalmi szavallatokat tartanak.

— Kinevezés. Lengyel Manó, m. kir. honvédőrnagy, miskolci honvéd-hadregiment parancsnok alvezetése nevezetett ki. A kitűnő katonát, Ujhely város társadalmának a közel multból általánosan ősmert, rokonszenves tagját ért, megérdemelt kinevezéshez mi is örömmel gratulálunk!

— Berendelés. Szunyoghy Dezső, kir. főmérnök, kerületi felügyelő szolgálattételre a kereskedelemügyi minisztériumhoz berendeltetett.

— Mérnöki áthelyezések. A kereskedelemügyi miniszter Raab Ferenc kir. mérnököt Battonyáról és Fischer Géza kir. segédmérnököt Szolnokról a sátoraljaujhelyi államépítészeti hivatalhoz áthelyezte.

— Az ősz beköszöntött, most már egész erélyesen, nem hagyva maga után semmi kibuvót. A sárguló falevelek egyre hullanak, a esipős szél minden pere multával ren-dezi levéltetéseit, a távoli hegyeken megérkezett a téli hó; bele kell nyugodnunk a megváltozhatlan sorsba. Egy-két melegverű athléta még megkísérli könnyebb kabátban dacolni az őszi vendéggel, de önkéntelenül zsebre

vágja kezeit s jelzi ezzel mondva-csinált virtusát. A védekezést, az ámitást még lehet egy darabig flanel vagy barchetinggel folytatni, de a kályhában egyre szaporodó fahasá-bokkal a téli kabátok is mindjobban előrukkolnak s egyszerre csak az edzett és kevésbé edzett férfiak egyenlően magukra öltik a melegebbet. Nem is vetik le többé, ha egy-két napra megis érkeznék újra csaloga-tóul a vénasszonyok nyara. Ugy va-gyunk vele, mint az egyszeri gyer-mek a farkas hírekkel: ha egyszer itt is volnának azok a kecsesgató me-legebb napok, nem hinnék el nekik, hogy igazán meleget hoztak.

— Kinevezés. Az igazságügymi-niszter Vay Dénes sztrópkói lakost a szikszói kir. járásbíróvához irnokká kivezte.

— Reformáció emlék-ünnepély lesz okt. 31-én, vagyis pénteken d. u. 5 órakor az ev. ref. parochia tanács-teremben. Az ünnepély műsora a következő: 1. Gyülekezeti ének. 2. Ima és megnyitó beszéd. Tartja Fe-jes István ev. ref. lelkész. 3. Felol-vasás. Tartja Korbély Géza ág. ev. lelkész. 4. Fohász Kohntól, előadja Szalay Béla vezetése alatt a vegyes énekkar, melynek tagjai: Spillenberg Sarolta, Szmik Margit, Szigethy Lidia, Nagy Margit, Borcsik Margit, Szép Ilona, Mester Dezső, dr. Piskóty Ferenc, Lábos Béla, Csizy Béla; a szóelő részleteket Mester Ist-vánné úrnő fogja énekelni. 5. Szava-lat Harsányi István segéd lelkésztől. 6. Férfi négyes Bethowentől, előad-ják: Mester Dezső, dr. Piskóty Fe-renc, Lábos Béla és Csizy Béla. 7. Szavallat Hornyák Irén polgári isk. növendéktől. 8. Gyülekezeti ének.

— Vakmerő betörés. Folyó hó 29-éről 30-ára menő éjjel vakmerő rablást kísérelt meg két ujhelyi cigány napszámos Balla Mihály Be-reczki-utcai eszmiamester lakásán. Éjjel 12 óra tájban a két cigány be-sonst Balla udvarára s előbb a konyha ajtaját feszítették föl, majd a szobába nyíló ajtó félfáját faragták ki annyira, hogy az ajtó ütközőjét könnyen benyomhatták, aminek következtében az ajtó megnyílt. Mikor ezzel is el-készültek, behatoltak Balla szobájába és a komót-szekerényt kezdték fesze-getni. Erre a neszre már figyelmessé lett az álmából fölriadt Balláné és elkiáltotta magát:

— Rablók vannak a szobában! Kiáltására férje is fölébredt és mielőtt valamelyiket elfogta volna a cigány betörők elmenekültek. Egyikük menekülése közben az ajtón keresztül a szobába lőtt, de szerencsére nem talált. A 7 milliméteres golyó a 3 centiméter vastagságú faajtóban fenn-akadt s így senkiben kár nem esett. A cigányokat, mikor a szobában ku-tattak, Balláné az utcai villanylámpá-tól az ablakon át a szobába átszűrődő világosságnál fölismerte s így a be-törőket nyomozó rendőrség a vett személyleírás után csakhamar el-fogta a tetteseket Budai János és Berki Pál cigányok személyében, akik mindent állhatatosan tagadnak. El-lenők bizonyít az a körülmény is, hogy előtte való este Balla eszmiam-esternél jártak és vasárnapra egy 16 koronás eszmát akartak készíttetni, Balla azonban nem volt hajlandó meg-rendeléseket elfogadni. A két betörő-tolvaj most a rendőrség zárkájában várja további sorsát.

— Sok-e a tanítónő? A „Tanítók Otthona”-ban a nemrég megalakult nőnevelési osztály azt a kérdést vette föl, vajjon igazán sok-e a tanítónő? — amint ez már-már szálló-igévé vált. A kérdés tárgyalása a kö-rül forgott, hogy nem a tanítónő sok, hanem kevés a szétválasztott iskolák száma; és hogy különösen a feleke-zeti iskolák fönntartói igen csekély mértékben alkalmazzák a nőket. El-határozták, hogy fölterjesztésben arra kéri a közoktatásügyi minisztert, szólítsa föl az egyházmegyei főható-ságokat, hogy alkalmazzák nagyobb

számban a női tanítókat, illetve job-ban gondoskodjanak a leánynevelés-ről, amely ellen még mindig olyan sok a panasz.

— A „Zemplén” 1903. évi nap-tára a jövő hó folyamán jelenik meg. Hirdetések a naptárba még elfogad-tatnak. A kinyomatott példányok olyan sorrendben fognak kézbesítetteli, amilyen időrendben beérkeztek a naptár kiadójához az előfizetések.

— Négy szekér cigány. Furesa karavánt kísért tegnap délután két esendőr Sátoraljaujhelybe. Egy sátor-alját a Fáraók kóbor ivadékból. Az asszonyok és purdék, Vidák Károly vajdájukkal együtt huszan voltak és fázva bujtak össze az ekhós szekere-ken. Gödöllőre való teknőt készítő cigányok voltak s Velejte körül fog-ták el a esendőrök. Az egész kara-vánt illetőségi helyére toloncolták.

— Kukoricafosztás. . . Ilyenkor őszszel, amikor az utcát szegélyező vén fák már teljesen elhullatják árnyatadó lombjukat, amikor az ábrándos fűzfapoóták az enyészetről dalolnak kevés kivétellel egy kaptafára készült verseket, amelybe soh'sem fe-lejtik el imádoztjuk egy-egy jó, vagy rossz tulajdonságát belefenni: ilyenkor kezdődik a kukoricaszedés és a vele járó fosztás. Jókora reggel neki indul-nak a mezőre, rendesen két egymás-hoz csatolt kocsi-val. Ezeket ül a falu fiatalsága. Felváltva egy legény, egy leány és így tovább Vig dallal, duhaj jókedvvel indulnak. Ezzel térnek haza a „fosztóház”-hoz és ha a fosztás haj-nalig tart is, nem fogynak ki a dalból, nótából. Az öregek is belekóstolnak egy-egy nótába, vagy ha ezt megun-ták, vig tréfával, enyelgással mulat-tatják a mindig szép számban jelen-lező vászoncselédet. Szóval a kuko-ricafosztás valóságos népünnepély, ősi hagyomány, amely nem pusztul el soha. Istenem, hány fiatal szív lobban ilyenkor heves szerelmi lángra, hány szívbe költözik új remény, új élet, amikor künn az enyészet uralg, szo-moruan dudol az őszi szél, hordja a sárga faleveleket s beáll a horvadás . . .

— Mikor a cseléd pezsgőt iszik. Breiner Herman „Központi kávé” háziszolgája megirigyelte valamelyik mulató vendégtől a pezsgőt. Mivel becsületes uton nem tudott a jóüzü Törley-hez férközni, fogta magát és belopódzott a pincébe, ahol 30 üveg pezsgő várta azt a pillanatot, amikor valamely vigkedélyű társaság elfo-gyasztja. A sors azonban úgy rendelte, hogy a pezsgőt nem odafent az urak, de lent a pincében a kávéház-tulaj-donos cselédsége itta meg. Előbb a rácsot távolították el és az ekként támadt nyíláson keresztül szedegették ki egyenként a palackokat és fogyasztották háborítatlanul gyors egymás-utánban. Durrogtak a pezsgők és a női és férfi cselédség pompásan mu-latott és rendületlenül ivott a kávé-ház — aljában. Csak a cigány és nőta hiányát érezték szörnyen; de inkább el voltak a nélkül, csak ki ne pattanjon turpisságuk. Ez a kedélyes állapot így ment gyakrabban és is-métlődött mindaddig, míg a pezsgő teljesen el nem fogyott. A minap az-után, mikor Breiner egyik vendéget pezsgővel akarta kiszolgálni, lement a pincébe, ahol haszlatlan kereste a jó Törley-pezsgőt, csak nem talált egy szál üveget sem. Hosszú keresés után végre a szén között ráakadt a pezsgős üvegrek üresen. A károsult kávéház-tulajdonos most följelentette pezsgőre szomjas cselédségét, akik a közösen fogyasztott pezsgőből mint-egy 200 korona értékű ittak meg.

— Országos vásár. Az ugyneve-zett Imre országos vásár ez évi no-venber hó 3-án és 4-én fog Sátoralja-ujhelyben megtartatni.

— Rendőri hírek. Lopás. Zöldi János, A. M. háziszolgája e hó 28-án az udvaron álló, szekérbe fogott ló-nak a hátáról egy gubát lopott. A károsult panaszra folytán megindított nyomozás során a tettes a gubával együtt kézrekerült. A tolvajt átadták a büntető-bírósnak.

— Dr. Klein Eberhard, ki Herkulesfürdőn (Mehadia) szívbajok és elhízásban szenvedők számára új sikeres gyógyszermodokat honosított meg, télen át Budapesten folytatja orvosi működését.

— Állást keres. Ügyes, gyors, jó munkás, becsületes és teljesen szakképzett jegyző, ki hosszabb tartamu önállóságától csak most vált meg, elvállal jegyzőségdi, irnoki, vagy végrehajtói teendőket. Cim és egyéb adatok Sátoraljauhelyben, Központi kávéházban Károly pincértől tudhatók meg.

— A szerenese olyan, mint a lidérc. Az emberek gyarlósága abban tünik ki, hogy szerenésüket egész életükön át ott keresik — ahol nem találják. A szerenese olyan, mint a lidérc, maga mutatja meg magát, csak észre kell venni. De aztán meg is kell fogni. Ameddig a fény világít, addig kell kapni utána. A legutóbbi sorsjátékban a legnagyobb nyeresemény, a 600.000 koronás jutalom, a Wolf Hugó bankháza által eladott 8/8 besztású sorjegyre esett és így ezen legszerenesebb főelárusító egyszerre nyolc szegény embert tehetett boldoggá. Ahova a szerenese egyszer betette lábát, ott jó ideig meg is szokott maradni, kísérelje meg tehát mindenki szerenésjét és rendeljen osztálysorsjegyeket Wolf Hugó bankházában, Budapest, Bálvány-utca 10. Az új terv szerinti, 5000 nyeresemnyel szaporított XI. sorsjáték első osztályának húzása már 1902. évi november hó 20. és 21-én tartatik meg. A sorsjegyek ára: egy egész 12 K., egy fél 6 K., egy negyed 3 K., egy nyolcad 1 K. 50 fillér.

IRODALOM.

Levél egy leányhoz.

Megírom magának ezt a levelet úgy, amint azt lelkem érezi. Hadd hulljon le lelkemről a nyomtatott papírosra a titkolt érzések súlya, meg a terhe. Ha elolvassa valahol: csak arra kérem: szívével bíráljon meg engem s lelkében alkosson véleményét rólam s ne sujtson megvetéssel azért, mert igazat írtam. Ön nő s mivel az: ön is szívével gondolkodik. Ha szíve fog gondolkodni: úgy tudom, hogy talál bűnömre bűnbocsánatot.

... Egy pere történetének visszatérő emléke kísért nappal, ha magam vagyok; s éjjel, ha leszál a csend, s mozogni kezdnek az árnyak... Olyan érzés az, mintha egy régi nóta elmosódó melódiája térne vissza mindig, jóllehet a nóta már el vón feledve. S amint az ember önkénytelenül dudol néha egy-egy dallamot, annyiszor és úgy tér vissza ajakamra az ön neve. Nappal, ha magam vagyok. Éjjel, ha leszál a csend és rezegni kezdenek a lomha árnyak...

És sokszor... sokszor keresem a magányt. Keresem, hogy szabadon belesóhajtsak egy nevet, amelynek zengése nekem édes; egy nevet, melyet százszor leírok egy papírlapra nem azért, hogy le legyen írva, de mert, ha le van írva: olyan nagyon jól esik. És aztán, mikor néha órákon át foglalkozom egy árnnyal, amely testtelen, amely nincs, csak én töltök bé véle irt: kiábrándulva ocsúdok fel, én, a dőre álomok esztelen lovagja. S ha végre hosszú sovárgás után valahol találkozunk: cinikus lesznek és magam is kezdem hinni, hogy én vértézve vagyok a bohóságok ellen; én már átmentem amaz érzés fájó gyönyörrel és kéjes fájdalommal tele tisztítóüzén; ismét az vagyok, akinek látszom: hideg, impresszióknak nem hódoló férfi, aki az érzést, mit annyi dalban megír: nem ismeri, vagy ismerni többé nem akarja.

Ha találkozunk hidegséggel kinezom önt és ütök sebet a magam szívére; férfi vagyok, ki akar mindent, és még sem kell neki semmi.

Szomjuság gyötör és eltolom magamtól a kelyhet. Dőre vagyok és esztelen... Esztelen még akkor is, ha ajkam a tánc hevében arcát érinti s ugyanakkor senkitől sem látva — ne-hogy vakmerőségem félremagyarázza: tisztelettel megcsókolom kezét. Csak megcsókolom hangtalanul s nem szólok semmit. És ön magában azt hiszi, hogy gyáva vagyok, rettenetes gyáva. Pedig csak egy dolog, ami visszatart attól, hogy megmondjak önnek valamit és ez: az önézetem. Mert valami láthatlan jó szellem visszatart attól, hogy komolyan vegyem azt, ha olykor, mint „akkor” is, ajka az én arcra is rávetődik egy pillanatig, mikor senkisémet figyel reánk. Valami sugja nekem, hogy ön játékot játszik velem, melyben, ha nem lennék elég erős — elbuknék menthetetlenül. Nem tudom, hogy mi a célja velem, de sejtem, hogy azt nem a szíve sugallja.

Talán nem balvégzet az, hogy nem tudok bizni önbe. Tudom, hogy az a csók valaha más ajkán égett, szóval sokat tudok, csak hinni, egészen elhinni nem merek semmit.

Elég nekem ez a fél szeretet is. Tudom, hogy szeretem, de jól fog esni elhítenni magammal, ha majd eltaszit magától s nem fogja bennem semmi érdekelní, hogy hiszen úgy se fűzte hozzám szorosabb kötelek.

Egy majális varázsos éjszakáján (ah! mennyire kísért e varázsos éjszaka azóta!), mikor még tavasz volt, fény volt és sugár volt, kivétődünk a táncteremből az esős éjszakába. En vágytam, de maga akarta. Csak a fu-vallat rezgette lombok permetegje hullott reánk. Akkor, ott megöleltem és megcsókoltam önt egyszer az arcán és egyszer az ajakán. A szerelem csókja volt az, tisztán a vágytól. Nem kértem kegyét, de ön — a jobb és drágább, mint megannyi más — megjutalmazott velem.

Nem kérdezem és nem kutatom, hogy volt-e előttem valaki, van-e velem más és lesz-e utánam valaki, aki ezt joggal elmondhatja magáról. Kevésre becsülném magam, s nagyon kevésre önt — ha e szerepre vállalkoznék. Ez nem az én terem!

Az én végzetem alkotni ábrándokat s elsiratni azokat, ha összedőlnek. Ont nem vádolhatom, ki tehet arról, ha a pillangó szereti a fényt s megperzseli a szárnyát. A pillangó élje életét szenvedés között tovább s vádolja önmagát. De ne a fényt.

En is így teszek... Annyira kezdem szeretni önt, hogy kerülöm kell, ha utunk összehoz. Dőreség volna neki menni a tűznek, s nem bánni, ha megéget.

Látja tehát, hogy félek öntől s mert nem akarom komolyan venni, épp azért veszem komolyan. Az, akit én igazán szeretek, s ki azt viszozni akarja, kell, hogy rabom legyen annyira, amennyire rabja én vagyok. Akinek nem édes e rabság gyötrelme, az nem szerethet igazán.

Ön pedig csapongó... szabad. Gyönyörködött a változatosság, mert talán nem tudja, hogy az érzelmekben az álhatatosság a fő, az a szent, ami felelem.

Nem gátolhatom. Nem is igyekszem. Arra elég erős én nem vagyok. Az a csók nekem nem ad jogot semmire. Ha önként rabom lenni nem akar, dőreség lenne erőszakkal kényseritenem. Ugy hiszem, ha ön nagyon... nagyon szeretne engem, nem kellene ezt írnom önnek. Rabok lennénk; de a földkerekség legboldogabb rabjai. Várom ezt az időt — boldond türellemmel. Várom — hisz remélni jól esik és különben is arra vagyok teremtvé... Megunni soha nem fogom...

Ezeket írtam. Boldogság lenne, ha komolyan venné, ha meg felkaog elolvasása után, odadobom önnek a bizonytalanságot: nem azért írtam ezeket, hogy szeretetemet erősítsem, nem... csupán azért, hogy lássa be, hogy mi találkozni, egymást igazán szeretni nem fogjuk soha... Önnek játékszer kell, és én az

nem vagyok. Erőt érzek magamban, hogy azzá engem senki sem tehet. Maradjon továbbra is álhatatlan, de édes; én pedig maradjak továbbra is vágy-beteg és balgatag.

D'Elie Vaux Ágoston.

Önképzőköri gyűlés. E hó 25-én tartotta a sátoraljauhelyi róm. kat. főgimnázium *Kazinczy-önképzőköre* 3. rendes gyűlését. A múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása és *Reichard Miklós* s *Perényi Ede* VII. oszt. tanulók hozzászólása után az „Október 6.” c. költeményt *Balázs Andor* VIII. o. t. ellenbírálata alapján elfogadta a kör. A költemény szerzője br. *Huszár László* VIII. o. t., ki művét bírálatai elhangzása után felolvasta. *Markovits Aron* VIII. és *Kerekes Béla* VII. o. tanulók elfogadták *Székely László* VIII. o. t. „Berzsenyi Dániel költészeté” c. tanulmányát. Majd *Baumgartner Lajos* VIII. o. t., önképzőköri főjegyző olvasta fel a *Grünwald Herman* VIII. és *Andorka Zoltán* VII. o. tanulók bírálatai alapján elfogadott „Dalok” c. népdalesoportozatát. *Ecker Mihály* VIII. és *Márton Elek* VII. o. tanulók elvetették az „Egy őszi nap” c. leíró költeményt. *Zsákai József* VIII. o. t. szavalt Petőfi „Apostolá”-ból egy részletet, mely szavaltára vonatkozólag *Zombory A. József* VIII. és *Záborszky Dezső* VII. o. tanulók egyöntetű bírálatainak, továbbá *Perényi Ede* VII. o. t. hozzászólásának meghallgatása után „dicséretes” jelzőben állapodott meg a kör. A jövő ülés műsorának megállapítása után véget ért a gyűlés.

KÖZGAZDASÁG.

* **Gazdasági tudósítók kongresszusa.** Az állandó gazdasági tudósítók első kongresszusa tárgyában *Kresz János* áll. gazdasági tudósító felhívást küldött szét, mely az áll. g. tudósítók első kongresszusának előzetes programjáról következtetéseket értesít: A kongresszust megelőző napon, vagyis december 3-án, az *Adria-szálló* (Kerepesi-út 41. sz.) egyik termében este 6 órakor a szervezkedésre vonatkozó előértekezlet fog megtartatni, amely alkalommal a választandó tisztviselői kar jelölése és a kongresszus tárgysorozatának megvitatása lesz napirenden. Ugyanaz nap és ugyanott az *Adria-szálló* vendéglőjében lesz este 8 órakor az ismerkedési estély. Az áll. g. tudósítók első kongresszusának megnyitása, a teljes készséggel átengedett Köztelek-épület (Üllői-ut 25. sz.) egyik termében, december 3-ik napján délelőtt 10 órakor, a közgyűlés utáni közös ebéd pedig délután 2 órakor az *Adria-szálló* vendéglőjében lesz. — Akik a kongresszuson résztvenni szándékoznak, felkéretnek, hogy ebbeli szándékukat legkésőbb november hó 15-ig bejelentésük, hogy a tagsági jegyet, valamint az esetleg engedélyezett vasúti igazolványt idejében beküldhessenek. Igen kérem becses nevüket jól olvashatóan, továbbá lakhelyüket, utolsó postát és vármegyét azonképen világosan kiírni, hogy a miatt a szétküldés akadályt ne szenvedjen. — A kongresszusi költségek fedezésére szíveskedjenek a t. kartársak két koronát postautalványon beküldeni, még azokat is kérem, akik esetleg a kongresszuson megjelenni akadályozva vannak, hogy a felmerülő költségekhez hozzájáruljanak, nehogy azok egy-két embernek a vállaira nehezedjenek. A költségek fedezése után fenmaradt összeg a kongresszus rendelkezése szerint, vagy a tartandó 2-ik kongresszus költségeire fog tőkésített, vagy bizonyos jótékony célra fog adományoztatni. A kongresszus tárgysorozata körülbelül ez lenne: 1. A körnök megnyitja az ülést. 2. Az elnök és tisztikar választása. 3. Az elnök megnyitó beszéde. 4. A földmívelésügyi miniszter képviselőjének beszéde. 5. Értekezés a tudósítói tisztség fontos feladatáról. 6. Indítvány, hogy a tudó-

sítók a hivatalokkal, egymással stb. portómentesen levelezhessenek, és legyen hivatalos pecsétjük. 7. A gazd. tudósítóknak legyen egy közlönyük, a hol eszméiket leírhatják s kicserélhetik. 8. A gazd. tudósítók legyenek egyuttal faskola-felügyelők; azután karolják fel mindazon termelési és tenyészési ágakat, melyeket alkalmasnak találnak. 9. A g. tudósítói intézmény szervezése és azok járásainak pontos kijelölése, 10. A magyar iparcikkek támogatása és a nép között való terjesztése. 11. A kongresszus elnöksége felhatalmazatik, hogy a szükséghez képest minden 2—3 évben, ha lehetséges mezőgazdasági kiállítások alkalmával, kongresszusra hívja össze a gazd. tudósítókat stb. stb.

* **Az orsz. gazd. munkás és cseléd-pénztárról.** Elvi jelentőségű és nagy fontosságu határozatot hozott a közgazdasági bíróság a gazdáknak cselédjeikkel szemben, ezek betegségei alkalmával fennálló kötelezettségükre vonatkozólag. Egy konkrét esetben ugyanis kimondotta, hogy a gazda cselédje után minden esetben tartozik a kórházi költségeket 30 napon át fizetni. Fennáll tehát a gazdának ezen kötelezettsége még akkor is, ha cselédjét a kórházba szállítást megelőzőleg már a lakásán gyógyíttatta és pedig tekintet nélkül arra, hogy az otthon való gyógykezelés mennyi időt vett igénybe. Ez elvi jelentőségű határozatot a közgazdasági bíróság azzal indokolja, hogy az 1898. évi 21. t. c. 5. §-a a gazdát a kórházi költség viselésére kötelezi. Nem tekinthető tehát e kötelezettség teljesítésének e határozat szerint az a körülmény, hogy az illető cseléd már megelőzőleg rendes orvosi ápolásban részesült, de nem kórházi ápolásban. Ez a határozat is nagy mértékben ösztönözi a gazdákat arra, hogy cselédjeiket minél előbb beirtassák az Országos Gazdasági Munkás- és Cselédszolgálatba, mert az esetben akár saját lakásukon, akár a kórházban ápolatták cselédjeiket, a felmerült költségeket csak előlegezniük kell, mert a pénztár, ha a cselédet nem a gazda hibájából érte a baleset, ezen költségeket mindenkor megtéríti. Saját magán segít tehát az a gazda, aki cselédjeit a munkáspénztárnál biztosítja.

IPAR ÉS KERESKEDELEM.

A kereskedelmi tárca költségvetése. Az 1903. évi költségvetés a kiadások főösszegét 1,090,462,670 k.-ban a bevételek főösszegét pedig 1,090,936,474 k.-ban irányozza elő, minél fogva a büdzsészerű felesleg 473,804 k. A kereskedelmi tárca összes kiadásai 236 millió k.-ra emelkednek, ebből 205,392,000 k. rendes, 6,606,000 k. átmeneti kiadás, 24,079,000 k. pedig beruházási költség. A bevételek főösszege 308 millió k., ennél fogva a kereskedelmi tárca egyenlege 72 millió k. felesleggel zárul. A kiadások következőképp oszlanak meg. — *Az ipari és kereskedelmi szakoktatás* céljára 1,883,840 k. — *Ipari és kereskedelmi célokra* a rendes kiadások keretében 3,244,500 k. — *Iparfejlesztési célokra* 2,300,000 k. — *A belkereskedelem szükségleteire* 130,000 k. — *A külkereskedés céljára* 485,000 k. *Hajózás* céljaira 677,000 korona van előirányozva.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

R. G. V. K. Helmece. Köszönjük a kéziratot, de szíveskedjék értesíteni, hogy mit jelent a kézirat felett az a »IV-ik közlemény? Tévedésnek kell lenni a dologban! Iczu. A Szántó. Az ügyes költeményt leközhelhetünk, de szíveskedjék elöttünk feladni incognitóját. r. az »Angol imperializmus-célt nem használhatjuk, mert erocuisnak, nagyon is akademikus stílusú. Könnyebb általánosabb érdeki dolognak esetleg helyt adhatnánk. D'E. Á. Bpest. Mai számra soroztuk be. Üdvözlét. Dalsy. Szombati számunk hozza, Köszönjük. Nem közölhető: Zádor és Ella. (tárca.)

Kiadó tulajdonos: **Énlert Gyula.**

Egyedül valódi angol

Thierry A. gyógyszerész BALZSAMA

közegészségileg megvizsgálva és véleményezve.

Az üvegek felszerelése keresk. törvényszéki mintavédelem alatt áll.

E balzsam belsőleg és külsőleg használ. Ez: 1. Utólérhetetlen hatású gyógyszer a tüdőnek, a mellnek, minden kóros állapotaiban, enyhíti a hurutot, megszünteti a köpetet, véget vet a fájdalmas köhögésnek s kigyógyít a legrégibb bajokból is. 2. Kitérő hatása van torokgyulladás, rekedtség és a többi torokbajoknál. 3. Alaposan elűzi a váltólázot. 4. Meglepően gyógyítja a máj, a gyomor s a bélbetegségeket, különösen a gyomor, szélgyöcsöt. 5. Szeliden mozditja elő a székelést s a vértisztulást, megtisztítja a veséket, megszabadít a buskomorságtól s a hypochondriától, javítja az étvágyat s az emésztést. 6. Nagyszerű szolgálatot tesz fogfájáskor, üres fogaknál és szájröghadaskor s általában minden fog- és szájbajoknál, megszünteti a felbűffogést, a szájnak s a gyomornak büzt. 7. Külsőleg csodálatos gyógyhatással bír a sebekre, új és régi forradásokra, orbáncz, kiütés, varak, megfagyott s megégett tagokra, ruh ellen, megszünteti a fefájást, zugást, szagatást, köszvényt, fül-fájdalmat stb. **Vigyázzunk tehát a zöld védjegyre amely itt fent látható.**

A hol balzsamom nincs raktáron, onnan rendeljék meg közvetlenül nálam s címezzék: **An die Schutzengel-Apotheke des**

A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Az utánzástól legjobban megóv a győrből megrendelés eredeti cartonos üvegekben, melyek Ausztria-Magyarország minden postaállomásra bérmentve 12 kis vagy 6 dupla üveg **4 koronáért**, Bosznia és Herzegovina részére 12 kis vagy 6 dupla üveg **4 kor. 50 fillérért** küldetnek meg. Kevesebb mint 12 kis vagy 6 dupla üveg nem küldetik. — Szétküldés előre fizetés, vagy az összeg utánvétele mellett történik.

Miért szenved ön? Holott biztos reményt nyújtanak önnek a legavultabb seb gyógyítására is és csaknem mindig a legfájdalmasabb és veszedelmes műtetet, sőt amputációt is kikerülheti a

Thierry A. gyógyszerész valódi

Százlevelűrózsa-kenőcs

alkalmazásával, mely a sebek gyógyításában, valamint a fájdalmak enyhítésében utólérhetetlen. Valódi százlevelűrózsa-kenőcs alkalmaznak: a betegágyas nők fájós mellére, a tej lefolyás szorulásánál, a mellkeményedésnél, az orbáncznál s mindenféle régi bajnál, tátongó láb-sebeknél, a sósuszónál, dagadt lábknál sőt a csontszunál is; továbbá vágott-, szurási-, lő- és zúzott sebeknél; idegen testeknek, mint üveg és faszálka, homok, serét, tövis stb. kihuzására; minden kelés, kinövés, pokolvar és új képződéseknél, sőt még a ráknál; az új- és körömméregnél, hólyagoknál, sebesült lábknál, mindenféle égésbenél, megfagyott tagoknál, a hosszú fekvés által feltört bőrnél, nyakdagánatnál, vérkelesekbenél és fülfolyásoknál stb.

A szállítás kizárólag az összeg előre küldése vagy utánvételezése mellett eszközöltek. Két tégely csomagolással, beleértve a postai csomagolás díját **3 kor. 50 fillér**. Számos eredeti bizonyítvány rendelkezésre áll. Mindenki óvakodjék a hatáskülső hamisításoktól és jó arra ügyelni, hogy ha a tégelybe be van-e égetve a „Thierry Adolf Limitet angyalgőgy-szerének Pregrada” védjegye.

Jenyésmarha eladás.

Méltóságos **gróf Lónyay Elemér** ur, Bodrog-Olaszi törzskönyvezett intháli tehenészetéből eladó:

- 5 darab számfeletti fejős tehen,
- 5 darab számfeletti borjas üsző.

Megtekinthetők Bodrog-Olasziban (Zemplénmegye, vasut, távirat és posta állomás) az uradalmi Intézőség-nél és ugyanott a becsáron megvehetők.

Uradalmi intézőség.

Téli ruha raktár.

Van szerencsénk a n. é. hölgyközönség b. tudomására hozni, hogy

nagy választéku női felöltő raktárunkkal

a november hó 3. és 4-én megtartandó

országos vásárra

megérkeztünk.

A midőn ezen alkalomról értesíteni szerencsénk van tudatjuk, hogy a **hecskei vásártéri** raktárunkon a legujabb divatu

Női felöltők u. m. Jaquetek, gallérok, bundák, szörmeárúk a legszebb kivitelben és a legjutányosabb árban szerezhethők be.

Becses látogatást kérve vagyunk

kitünő tisztelettel

Heiman Lipót és Társa

női felöltők áruháza Nagyváradról.

Gyógy- és csemege szőlő

5 kgr. nagyszemű édes 3 k. 50 f.
5 „ csemege körte . 3 k. — f.
5 „ Ananas Dinye . 3 k. — f.
bérmentve utánvét mellett.
100 kgr. görög dinye . 24 k. — f.
a helybeli állomáshoz szállítva.

Nagyobb vételnél külön ajánlatot teszek

Sárkány József,

Gyöngyösön.

STARK MÁTYÁS

Sátoralja-Ujhelyben.

A butorok be- és kirakásáért kezességet vállalok.

Vasuton való költöztetésnél a butorkocsi használata díjmentes.

Faarverési hirdetmény.

A zétényi volt urbéres birtokosság a 26968. I/3. b. 902. számú magas ministeri rendeletben nyert engedély folytán f. évi november hó 17-én d. e. 10 órakor Zétényben a bíró házában megtartandó zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött szóbeli árverés útján eladja 56-98 kat. hold területen álló 5788-481 m³-t tevő tölgy fatömeget, a melyből 4848-987 m³ haszonfára, 1939-594 m³ pedig tűzifára alkalmas.

Becsértéke 67785 korona 81 fillér; a leteendő bánatpénz ezen összeg 10%-a.

A bánatpénzzel felszerelt ajánlatok f. évi november hó 17-ik napjának d. e. 10 órájáig nyújthatók be az urb. birtokosság elnökéhez annál is inkább, mert elkésett ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Becsáron alóli s utóajánlatok nem fogadtatnak el.

Az árverési és kihasználási feltételek megtekinthetők a sátoralja-ujhelyi m. kir. járási erdőgondnokságnál s Zétényben az urbéres birtokosság elnökénél.

Úrbéres elnökség.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1902. október 1-től.

Indul Ujhelyből:

Budapest felé
Reggel gyors v. postával 7 óra 28 perc.
Délután személy v. 12 óra 13 perc.
Délután gyors v. postával 4 óra 02 perc.
Este vegyes v. postával 9 óra 10 perc.

Kassa felé

Reggel személy v. postával 7 óra — perc.
Délután személy v. postával 1 óra 15 perc.
Este személy v. postával 8 óra 32 perc.

Mező-Laborcz felé

Reggel vegyes v. postával 7 óra — perc.
Délután személy v. postával 1 óra 35 perc.
Este személy v. 8 óra 32 perc.

Csap felé.

Reggel vegyes v. postával 7 óra 39 perc.
Délután gyors v. postával 1 óra 10 perc.
Délután személy v. postával 4 óra 46 perc.
Este gyors v. postával 8 óra 39 perc.

Erkezik Ujhelybe:

Budapest felől
Reggel vegyes v. postával 6 óra 33 perc.
Délután gyors v. postával 12 óra 45 perc.
Délután személy v. 4 óra 15 perc.
Este gyors v. postával 8 óra 09 perc.

Kassa felől

Reggel személy v. postával 7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával 2 óra 52 perc.
Este vegyes v. postával 8 óra 31 perc.

Mező-Laborcz felől

Reggel személy v. 7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával 3 óra 30 perc.
Este vegyes v. postával 8 óra 31 perc.

Csap felől.

Reggel gyors v. postával 6 óra 50 perc.
Délelőtt személy v. postával 11 óra 53 perc.
Délután gyors v. postával 3 óra 41 perc.
Este vegyes v. postával 7 óra 56 perc.

Szerdán és szombaton reggel 3 óra 47 perczkor tehervonat személyszállítással közlekedik Kassára. — Erkezik Kassára 7 óra 50 perczkor,